

NOTAT

22. marts 2011

J.nr. 2011-0001078

JAIC/she

Referat af EPSCO-rådsmødet den 7. marts 2011 – beskæftigelses- og socialdelen

Der var tale om et uproblematisk rådsmøde, hvor de vigtigste sager var en orienterende debat og vedtagelse EPSCO's bidrag til Det Europæiske Råds møde den 24.-25 marts med vedtagelse af Fællesrapporten for beskæftigelse (JER) samt af rådskonklusioner om samme. EPSCO vedtog ligeledes rådskonklusioner om den europæiske fattigdomsplatform.

Desuden havde ministrene en frokostdrøftelse om fremme af ældres beskæftigelse. Beskæftigelsesminister Inger Støjberg deltog i drøftelsen.

Pkt. 1: Bidrag til Det Europæiske Råds møde den 24-25. marts 2011

Kommissæren for Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Laszlo Andor samt formændene fra EMCO og SPC indledte drøftelserne om det europæiske semester og rådskonklusionerne.

Kommissær Andor tilkendegav indledningsvis tilfredshed med processen, hvor der var arbejdet hurtigt og effektivt for at sikre input til Det europæiske Råd. Han bemærkede dog, at kun 24 lande indtil nu har sat nationale beskæftigelsesmål, og at de er to procentpoint under målet. Kun 23 lande har sat nationale mål for fattigdom og social eksklusion, og heller ikke her nås EU målet. Kommissæren var tilfreds med det kompromis, der var opnået i relation til fællesrapporten (JER), og som var i overensstemmelse med Kommissionens budskaber. Kommissæren fremhævede ligeledes Den Europæiske Socialfond (ESF) og arbejdet med den flerårige finansielle ramme. ESF støtter indsatsen for at opnå målene i Europa 2020.

Formanden for EMCO, Mik Wooley, redegjorde for EMCO's input til rådskonklusionerne og drøftelserne i EMCO. Fra konklusionerne fremhævedes 3 punkter:

- 1) Behovet for at sikre arbejdsudbuddet
- 2) Arbejdsudbuddet skulle sikres på ordentlige vilkår
- 3) Omkostninger: Det var vigtigt, at man også i EPSCO/EMCO-regi var opmærksom på sammenhængen mellem lønudvikling, udgiftsniveau og makroøkonomiske ubalancer. Mik Wooley undertregede i den sammenhæng vigtigheden af, at man involverede arbejdsmarkedets parter.

Formanden for SPC, Lauris Beets understregede behovet for mere ambitiøse nationale fattigdomsmål samt bedre overvågning, herunder i regi af den fælles evalueringsramme (Joint Assessment Framework, JAF) i samarbejde med EMCO. SPC vil fortsætte overvågningen af de sociale implikationer af krisen og vil endvidere til rådsmødet i juni præsentere en udtalelse om tilpasning af den åbne koordinationsmetode til bedre understøttelse af 2020-strategien.

Samtlige ministre tog ordet under den orienterende debat, der i højere grad end tidligere syntes at illustrere, at flere medlemslande havde taget handling. Flere lande, herunder Danmark, orienterede om iværksatte større reformarbejder. Mange lande, inkl. Danmark, udtrykte støtte til vækstundersøgelsen og fællesrapporten om beskæftigelse, som man fandt, var et godt vejledende input til medlemsstaterne i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale reformprogrammer. Vigtigheden af at respektere nærhedsprincippet ift. områder under national kompetence, samt vigtigheden af at medlemslandene selv kunne vælge de værktøjer, der virkede bedst ift. deres nationale situation, blev endvidere understreget.

Således holdt debatten og de afgivne indlæg sig inden for de rammer, der blev efterspurgt ved mødet i Folketingets Europaudvalg den 4. marts.

Mange lande påpegede, at det var vigtigt at være opmærksom på arbejdsmarkedets parters rolle og prerogativer. Yderligere blev Den europæiske Socialfond (ESF) fremhævet som et redskab til at opnå vækst. Enkelte lande beklagede, at der ikke var tilstrækkelig fokus på social inklusion, og et enkelt land fremhævede behovet for at bekæmpe sort arbejde samt behovet for at finde konkrete løsninger for at undgå skuffeselskaber, der kunne omgå national lovgivning.

Kommissær Andor konkluderede afslutningsvis, at beskæftigelsespolitikken og den økonomiske politik skulle kombineres, hvilket gjorde det mere komplekst. Der var mange forskellige politiske udfordringer, herunder sammenhæng i den økonomiske politik samt spørgsmålet om konkurrenceevne, hvor løn var en del af debatten. Det var derfor vigtigt med en nuanceret tilgang til løn og konkurrenceevne.

Vækstredøgørelsen var alene begyndelsen på det komplicerede projekt. Hvis projektet skulle lykkes, var der brug for bedre koordinering på europæisk plan, men det måtte naturligvis ikke gå ud over den sociale dialog.

Den ungarske beskæftigelsesminister Czomba orienterede afslutningsvis om det sociale trepartstopmøde forud for DER den 24.-25. marts 2011. Ungarn lagde op til, at det på topmødet diskuteres, hvordan forslagene i vækstredøgørelsen kan bidrage til, at man når målene i Europa 2020-strategien. Udover formandskabet og parterne deltager de to kommende formandskabet, Polen og Danmark, med både stats- og beskæftigelsesministre.

Pkt. 2: Videreudvikling af et elektronisk informationsudvekslingssystem for at lette det administrative samarbejde indenfor rammerne af direktivet om udstationering af arbejdstagere.

Rådskonklusionerne blev vedtaget uden debat.

Kommissær Andor tilkendegav i forbindelse med vedtagelsen, at konklusionerne var et logisk skridt fremad, og at det var nødvendigt for at lette samarbejdet.

Danmark tog som eneste medlemsland ordet og støttede konklusionerne, men understregede ligeledes vigtigheden i, at man ikke kun udvekslede informationer, men også sigtede på en styrket håndhævelse af direktivet.

Punkt 3: En Europæisk pagt for ligestilling (2011-2020)

Formandskabet understregede det vigtige økonomiske element i ligestillingsdebatten. Både mænd og kvinders beskæftigelse skulle forbedres. Alle former for uretfærdighed mod kvinder, herunder vold mod kvinder og piger, skulle bekæmpes. Formandskabet ville tage kontakt til Det europæiske Råd for at få ligestillingspagten højt på dagsordenen. Konklusionerne blev støttet af alle medlemslande.

Kommissæren for Ligestilling (Viviane Reding) bemærkede, at kvindernes internationale kampdag desværre måtte fortsætte, da ligestillingen ikke var blevet løst. Det skulle være én dag om året, hvor alt der ikke fungerede godt nok, skulle tages frem. Kommissæren håbede dog ikke, det ville blive nødvendigt at markere 150-årsdagen. Kommissionen hilste den opdaterede pagt velkommen og mindede om, at alle kommissærerne godkendte et kvindecharter, da de tiltrådte. Rådet bad nu medlemslandene og EU om handling, og det var det der er brug for. Kommissæren henviste endvidere til sit møde med de største europæiske virksomheder i sidste uge om kvinder i lederstillinger og bestyrelser. Tallene viste, at det var ikke godt nok. Der var behov for effektive strategier for at fremme kvinder i bestyrelser. Goldman Sachs, Deutsche Bank, McKinsey havde alle lavet undersøgelser med samme konklusion: Virksomheder med balance mellem mænd og kvinder i ledelser og bestyrelser havde bedre afkast og bedre driftsresultat. Så det var også i erhvervslivets interesse at fremme ligestilling. Kommissionen vil følge udviklingen i det kommende år og derfra finde ud af hvad der skal til for at fremme ligestillingen i beslutningstagning mere. Alle skal samarbejde og skabe bedre resultater inden kampdagens 101-årsdag.

Enkelte lande tog ordet og fremhævede arbejdet med ligestilling som en del af kernen i det europæiske samarbejde og betydningen for vækst, velstand og konkurrence i Europa.

Punkt 4: Kommissionens rapport om status på ligestilling i 2010

Kommissionen (Reding) bemærkede, at tallene i rapporten viste, hvor langsomt det gik. Det var afgørende at få flere kvinder ind på arbejdsmarkedet og opfylde 75 pct. beskæftigelsesmålsætningen fra EU2020. Kommissæren fremhævede endvidere, at når kvinder fik børn, faldt deres beskæftigelsesrate, mens mænds beskæftigelsesrate steg, når de fik børn. Dermed blev løngabet større. Barcelona-målene var afgørende for at realisere målet om 75 pct. beskæftigelse for kvinder. I forhold til kvinder i beslutningstagning var der brug for et erhvervsklima, der favoriserede kvinder. Forskellen mellem mænd og kvinders løn var omkring 17 pct., nogle steder meget højere og andre lidt lavere. Derfor havde man den 5. marts den første europæiske ligelønsdag. I forhold til vold mod kvinder vil der komme en pakke omkring beskyttelse af ofre - desværre spillede kvinder en stor rolle i offerpakken.

Rådet noterede sig på denne baggrund Kommissionens rapport om ligestilling i 2010, og rapporten vil blive sendt videre til Det europæiske Råd.

Punkt 5: Kommissionens indledende konklusioner om høringen over grønbogen om pensioner

Kommissionen (Andor) henviste til den samlede rapport om høringen, som blev offentliggjort samme dag. Man vil arbejde på at sikre, at de europæiske pensionssystemer var bæredygtige. Der var tale om en holistisk tilgang, der skulle forbedre og konsolidere det eksisterende samarbejde om pensioner i stedet for at udvide det. En højere tilbagetrækningsalder var vigtig. Pensionsbranchens solvens og arbejdsgiveres insolvens ville være emner i den hvidbog, der forventes til september. Herudover forventes forslag til IORP-direktivet til december.

Herefter fulgte en bordrunde med 22 indlæg, hvor stort set alle redegjorde for deres egne bestræbelser på at forbedre nationale pensionssystemer, herunder ikke blot bestræbelser på at hæve den *officielle* pensionsalder, men også den *effektive* pensionsalder. Under debatten om EU-samarbejdet gik en række temaer igen. Næsten alle delegationer henviste til pensionsområdet som national kompetence, samt i nogle tilfælde et område hvor arbejdsmarkedets parter spillede en afgørende rolle. Mange henviste til, at der ikke fandtes en one-size-fits-all model for pensioner i EU. I relation hertil blev det fortsatte arbejde i regi af den åbne koordinationsmetode og samarbejdet mellem SPC og EPC fremhævet som den bedste vej frem. En del delegationer understregede EPSCO-rådets rolle i den videre debat om pensioner. I lyset af, at pensionsområdet nu også indgik i drøftelserne om en mulig konkurrenceevnepagt, fremhævede nogle delegationer vigtigheden af EPSCO-rådets bidrag for at sikre en social dimension. Enkelte delegationer understregede endvidere, at solvenskrav, som man har det i forsikringsbranchen, ikke nødvendigvis ville være gavnlige på pensionsområdet. Endelig blev der fra visse delegationers side efterspurgt grundige ”impact assessments” af alle videre forslag på pensionsområdet.

Kommissionen (Andor) bemærkede afslutningsvis, at han noterede sig linjen i debatten, og at man bestemt agtede at respektere nærhedsprincippet og kompetencedelingen. Diversiteten var stor, og ensartethed var ikke en løsning, men EU-samarbejdet var en glimrende ramme for at lære af hinanden. På indholdet konkluderede kommissæren, at alle sigtede efter at skabe finanspolitisk bæredygtighed, fjerne ubalancer, gøre det muligt for arbejdskraften at bevæge sig frit og styrke konkurrenceevnen. I forhold til konkurrenceevnen bemærkede han særskilt, at der lod til at være en gruppe lande, der ville lave en pagt, som også omfattede pensionssystemer, og hvor de pågældende lande således ville være villige til at gå videre end indikeret her på rådsmødet. Kommissæren noterede sig afslutningsvis ønsket om konsekvente analyser og gentog endelig, at Kommissionen i det videre arbejde ville respektere nærhedsprincippet.